

været 1,000 Kr. Desuden foreslaas det, som rimeligt er, at han faar Anciennet fra den Dag, da han blev ansat ved Institutet, hvilket medfører, at han faar et Alderstillæg paa 300 Kr. allerede straks. I Virkeligheden betyder Forslaget en Merudgift for Institutet paa 2,300 Kr. om Aaret. Naar det ikke destomindre figurerer her som en Nedsættelse, er Forholdet det, at denne Nedsættelse kun virker i indeværende Aar, og den fremkommer derved, at den Ordning, jeg her har nævnt, først tænkes iværksat fra 1. Oktober, altsaa kun kommer til at virke for Halvdelen af det næste Finansaar. Men samtidig er Chefen for den klimatologiske Afdeling afgaaet ved Døden. Han oppebar foruden sin Begyndelsesløn 1,500 Kr. i Alderstillæg, og med dette Beløb ville Lønningsudgifterne forringes i det kommende Finansaar. Udvalget anbefaler denne Ordning, ligesom jeg i det hele taget skal anbefale de Ændringsforslag, jeg her har omtalt, og som alle ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Finansudvalget.

Jeg kommer saa til det Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokraterne til § 26, VI., og som gaar ud paa, at der skal anvendes 200,000 Kr. til en Forøgelse af Daglønnen for Orlogsværftets Arbejdere. Naar jeg har ønsket at omtale denne Sag i Forbindelse med det tilsvarende Forslag under Krigsministeriets Budget, som for øvrigt nu er forkastet, er det netop, fordi de Oplysninger, der findes i den Kommissionsbetænkning, vi tidligere have talt om i dette Møde, baade omfatte Orlogsværftets og Hærens Arbejdere foruden en hel Række andre Arbejdere. Den nævnte Kommission blev jo nedsat af den foregaaende Forsvarsminister. Ansvarer for, om den er sammensat paa forsvarlig, fyldestgørende Maade, falder derfor ikke i nogen Maade paa den nuværende Forsvarsminister, men udelukkende paa hans Forgænger. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt den er sammensat paa fyldestgørende Maade eller ikke. Men jeg skal dog nævne dens Sammensætning, hvoraf det vistnok vil fremgaa, at det er Mænd, der kende eller burde kunne kende de Forhold, de vare satte til at behandle. Dens Formand var Chefen for Orlogsværftet, og Medlemmer af Kommissionen vare desuden Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen ved Orlogsværftet J. C. Tuxen, Chefen for Orlogsværftets Regnskabsvæsen Kommandør Schoustrup, Chefen for Generaltøjmesterkvarteret Oberstløjtnant Weilbach, Kaptajn N. F. Møhl ved 1ste Ingeni-

ordirektion og Underdirektør ved Hærens tekniske Korps Otterstrøm. Det er alle sammen Mænd, der have haft Lejlighed til at sætte sig ind i de Sager, de skulle undersøge, og at de have haft Eyne og god Villie dertil, tvivler jeg ikke om. Hvorvidt man saa vil kunne bestride, at deres Arbejde er upartisk udført, skal jeg ikke kunne sige. Jeg skulde ikke have haft noget imod, at der ogsaa havde været Repræsentanter for Arbejderne i Kommissionen. Det vilde have set bedre ud, og jeg tvivler om, at de vilde være komne til noget andet Resultat, indtil videre maa jeg i hvert Fald tvivle derom.

Det Resultat, der er fremkommet, er imidlertid af en saadan Natur, at jeg ikke kan se rettere, end at det har kastet et Lys over hele denne Sag, som jeg i hvert Fald ikke hidtil har set kastet over den. Det hedder i de Oplysninger, som nu f. Eks. ere blevne fremførte af de ærede Medlemmer for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), at der er Arbejdere, der gaa for en gennemsnitlig Dagløn af 3 Kr. til 3 Kr. 40 Øre eller 3 Kr. 60 Øre — jeg husker ikke hvilket —, men i hvert Fald for en Dagløn, hvorom jeg for det mindste Beløbs Vedkommende ikke i mindste Maade skal tage i Betænkning at sige, at jeg ikke anser den for forsvarlig. Men jeg tror heller ikke, at Forholdet er saaledes. I hvert Fald tyder Kommissionens Betænkning ikke derpaa. Det, man har anket over, er, at disse Tjenestemænd, eller Arbejdere vil jeg hellere kalde dem — de ere ikke Tjenestemænd endnu, skønt de andrage derom — havde alt for smaa, alt for uforsvarlige Lønninger, overhovedet at de altsaa ikke blev behandlede ud fra det Synspunkt, jeg nævnedes før, at Staten skal og bør være en human Arbejdsgiver. Det viser sig nemlig, at deres Timeløn gennemgaaende er større end i nogen af de Bedrifter, man har sammenlignet med. Man har i Kommissionen anstillet Sammenligninger mellem Orlogsværftets faste Haandværkere og Arbejdere, Orlogsværftets private Haandværkere og Arbejdere, Arbejderne paa Statsbanernes Centralværksteder, Hærens Værksteder, Burmeister & Wains Værksteder, og saa har man tillige faaet nogle Oplysninger fra Arbejdsgiverforeningen, hidrørende fra Værksteder, hvis Virksomhed i nogen Maade kan sammenstilles med Orlogsværftets og Hærens Værksteders. Lad mig indskyde den Bemærkning, at i denne Opgørelse er der set bort fra, at Arbejderne